

اصول تکنولوژی طراحی موتورهای توربین گاز هوائی

ترجمه و تالیف
سید محمد واعظی

سرشناسه	: واعظی، محمد، ۱۳۴۹ -
عنوان و نام پدیدآور	: اصول تکنولوژی طراحی موتورهای توربین گاز هوایی/ترجمه و تالیف محمد واعظی.
مشخصات نشر	: تهران: دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی، ۱۳۸۸.
مشخصات ظاهری	: ۴۲۸ ص.: مصور، جدول، نمودار.
شابک	: ۶۲۵۰۰ ریال:
وضعیت فهرست نویسی	: ۹۷۸-۹۶۴-۸۷۰۳-۶۸-۹
یادداشت	: فیبا
یادداشت	: واژه نامه .
موضوع	: کتابنامه .
موضوع	: توربینهای گازی هواگرد
شناسه افیسه	: توربینهای گازی
رده بندی کنگ	: دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی
رده بندی دیویی	: ۱۳۸۸ ت/۷۰۹/۵TL
شماره کتابشناسی ملی	: ۶۲۹/۳۴۳۵۳
	: ۷۰۴۶۲

نام کتاب: اصول تکنولوژی طراحی موتورهای توربین گاز هوایی

ترجمه و تالیف: سید محمد واعظی، محمدرضا میر مرکز تحقیقات موتور

ناشر: انتشارات دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی

طراحی جلد: سید مجتبی واعظی

نوبت چاپ: اول

تاریخ چاپ: بهمن ۱۳۸۸

تیراژ: ۱۰۰۰ جلد

قیمت: ۶۲۵۰ تومان

کد کتاب: ۲۵۴

ISBN: 978-964-8703-68-9

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۸۷۰۳-۶۸-۹

لینتوگرافی: پایان

چاپ: چاپ و نشر شریف

صحافی: گرانامی خلیلی

تلفن مرکز پخش: ۸۸۷۷۲۲۷۷ (۰۲۱)

(حق چاپ برای ناشر محفوظ است)

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱۷	مقدمه
۲۷	فصل اول- مفاهیم کلی در طراحی قطعات و مجموعه‌ها
۲۸	۱- قطعات ریختگری
۲۸	۱-۱- مفاهیم کلی
۳۱	۱-۲- افزایش استحکام دیواره‌های جدار نازک بکمک تقویتی
۳۳	۱-۳- نقش سطوح ماشینکاری
۳۴	۱-۴- انجام آزمایش هیدروپنوماتیک حفره‌ها
۳۶	۲- قطعات ماشینکاری
۳۶	۲-۱- مفاهیم کلی
۳۸	۲-۲- طراحی سطوح ماشین بر قطعات
۴۱	۲-۳- ساده‌سازی شکل قطعات
۴۳	۲-۴- ارتباط شکل قطعه با روش ماشینکاری آن
۴۹	۳- ساخت قطعات به روش جوشکاری یا لحیمکاری
۴۹	۳-۱- مفاهیم کلی
۵۲	۳-۲- منطقه جوش و لحیم
۵۶	۴- قطعات و مجموعه‌های ساخته شده از ورق
۵۶	۴-۱- مفاهیم کلی
۵۸	۴-۲- تامین استحکام سازه‌های جدار نازک
۶۲	۵- انتخاب روشهای صحیح در مونتاژ قطعات و مجموعه‌ها
۶۲	۵-۱- مونتاژ قطعات در موقعیت مشخص
۶۴	۵-۲- آسان سازی مونتاژ و ديمونتاژ مجموعه‌ها
۷۰	۵-۳- کاربرد جبران کننده‌ها
۷۱	۵-۴- مخروطهای ورودی
۷۲	۵-۵- روشهای سازه‌ای ویژه برای تامین امکان مونتاژ
۷۵	۵-۶- ساده سازی فرآیند بالانس روتورها

- ۷۸ ۷-۵- تعبیه محل استقرار بیرون کش ها
- ۷۹ فصل دوم- روشهای هم مرکز کردن قطعات
- ۸۰ ۱- هم مرکزی با سطوح استوانه‌ای
- ۸۴ ۱-۱- هم مرکزی روی قطر داخلی در استقرار ثابت
- ۸۶ ۱-۲- هم مرکزی روی قطر داخلی در انطباق متغیر
- ۹۰ ۱-۳- هم مرکزی روی قطر خارجی
- ۹۲ ۱-۴- هم مرکزی همزمان سه قطعه
- ۹۵ ۱-۵- هم مرکزی توسط دو سطح استوانه‌ای هم محور
- ۹۹ ۲- روش هم مرکزی توسط سطح مخروطی
- ۹۹ ۱-۲- هم مرکزی روی سه لوح مخروطی با انطباق تضمینی فشاری
- ۱۰۳ ۲-۲- هم مرکزی با استفاده از دو سطح مخروطی هم محور
- ۱۰۷ ۳- روش هم مرکزی با هزار خار
- ۱۰۷ ۱-۳- هم مرکزی به کمک قطر خارجی یا سه هزار خار مستطیلی
- ۱۰۸ ۲-۳- هم مرکزی با هزار خارهای قوس پیچ
- ۱۰۸ ۳-۳- هم مرکزی با هزار خارهای قوس پیچ با استقرار متغیر
- ۱۱۰ ۴- هم مرکزی روی سطوح شعاعی و پینهای شعاعی
- ۱۱۰ ۱-۴- هم مرکزی روی سطوح شعاعی
- ۱۱۲ ۲-۴- هم مرکزی توسط پینهای شعاعی
- ۱۱۷ ۵- هم مرکزی با پیچهای جذب و پینهای تثبیت کننده
- ۱۱۷ ۱-۵- هم مرکزی با پیچهای جذب
- ۱۱۷ ۲-۵- هم مرکزی با پینهای تثبیت کننده
- ۱۱۹ ۶- ترکیب روشهای هم مرکزی
- ۱۱۹ ۱-۶- هم مرکزی روی لبه استوانه‌ای و تکمیل هم مرکزی توسط پین یا پیچهای جذب
- ۱۲۰ ۲-۶- هم مرکزی توسط سطوح هم محور استوانه‌ای و مخروطی
- ۱۲۳ فصل سوم- روشهای تثبیت قطعات و مجموعه‌ها
- ۱۲۴ ۱- تثبیت محوری توسط حلقه‌های فنری

- ۱۳۲- تثبیت قطعات در جهت محوری و محیطی توسط پین
- ۱۳۹- تثبیت محوری توسط پله یا لبه
- ۱۴۲- تثبیت محوری توسط قفل صفحه‌ای
- ۱۴۴- تثبیت محوری و محیطی توسط قفل‌های مخصوص
- ۱۴۷- تثبیت محوری و محیطی توسط سمبزه‌زنی، قلم‌زنی یا لبه‌زنی
- ۱۴۹ فصل چهارم- روش‌های انتقال گشتاور پیچشی
- ۱۵۰-۱ انتقال گشتاور پیچشی توسط اتصالات هزارخاری
- ۱۵۰-۱-۱-۱ انتقال گشتاور پیچشی توسط هزارخار قوس‌بیچ
- ۱۵۷-۱-۱-۱-۱ انتقال گشتاور پیچشی توسط هزارخار قوس‌بیچ در محورهای زاویه‌دار
- ۱۶۷-۱-۳-۱ انتقال گشتاور پیچشی توسط هزارخار مستطیلی
- ۱۶۸-۱-۴-۱ انتقال گشتاور پیچشی توسط هزارخارهای کوچک
- ۱۶۸-۱-۵-۱ انتقال گشتاور پیچشی توسط هزارخارهای سطح جانبی
- ۱۷۴-۲ انتقال گشتاور پیچشی از صریح صفحات شعاعی
- ۱۷۷-۳ انتقال گشتاور پیچشی توسط پیچ‌ها، بندب‌ها، پین‌ها و بوش‌ها
- ۱۷۷-۱-۳-۱ انتقال گشتاور پیچشی با پیچ‌های جذر
- ۱۸۰-۲-۳-۱ انتقال گشتاور پیچشی از طریق بوش‌ها و پین‌های جذر
- ۱۸۹-۴ انتقال گشتاور پیچشی با استفاده از نیروهای اصطکک
- ۱۸۹-۱-۴-۱ انتقال گشتاور پیچشی از طریق اتصالات فلنجی
- ۱۹۱-۲-۴-۱ انتقال گشتاور پیچشی با ایجاد انطباق فشاری بین سطوح اتصالات یا مخروطی
- ۱۹۳-۵ انتقال گشتاور پیچشی بکمک پروفیل‌های مختلف
- ۱۹۳-۱-۵-۱ انتقال گشتاور پیچشی با استفاده از سطوح تخت
- ۱۹۴-۲-۵-۱ انتقال گشتاور پیچشی توسط پروفیل‌های با شکل خاص
- ۱۹۶-۶ انتقال گشتاور پیچشی توسط خار
- ۱۹۶-۱-۶-۱ انتقال گشتاور پیچشی توسط خارهای منشوری و چند تکه
- ۱۹۷-۲-۶-۱ انتقال گشتاور پیچشی توسط ساچمه و پین

- ۲۰۱ ۱- نشست بندی اتصالات در قطعات ثابت
- ۲۰۱ ۱-۱ اتصالات فلنجی
- ۲۰۸ ۱-۲ اتصال فلنجی با حلقه بست
- ۲۱۱ ۱-۳ نشست بندی سطوح پیشانی با واشر
- ۲۱۲ ۱-۴ نشست بندی سطوح پیشانی توسط حلقه های تیز
- ۲۱۴ ۱-۵ نشست بندی سطوح پیشانی با حلقه های انعطاف پذیر
- ۲۱۹ ۱-۶ نشست بندی سطوح استوانه ای با حلقه های انعطاف پذیر
- ۲۲۵ ۲- نشست بندی اتصالات در قطعاتی که نسبت به یکدیگر متحرک هستند
- ۲۲۵ ۲-۱ نشست بندی روی سطح کروی
- ۲۲۸ ۲-۲ نشست بندی در سطح تماس استوانه و کره
- ۲۳۱ ۲-۳ نشست بندی روی سطح تماس مخروط و کره
- ۲۳۱ ۲-۴ نشست بندی با سیلفون
- ۲۳۴ ۳- نشست بندهای تماسی در قطعات متحرک
- ۲۳۴ ۳-۱ نشست بند حلقه ای
- ۲۵۰ ۳-۲ نشست بند سطح پیشانی
- ۲۵۳ ۳-۳ نشست بند منزنی
- ۲۵۷ ۳-۴ نشست بند بُرسی
- ۲۶۱ ۴- نشست بندهای غیر تماسی در قطعات متحرک
- ۲۶۱ ۴-۱ نشست بند فاصله ای
- ۲۶۲ ۴-۲ نشست بند شانه ای
- ۲۷۱ ۴-۳ نشست بند ماریچجی
- ۲۷۳ ۴-۴ نشست بندی توسط نیروی گریز از مرکز
- ۲۷۷ ۴-۵ نشست بند هیدرودینامیک
- ۲۸۱ ۵- نشست بندهای ترکیبی

۲۸۵ فصل ششم- اتصالات رزوه ای و روشهای تثبیت آنها

۲۸۶ ۱- موارد کلی

۲۹۲	۲- افزایش استحکام اتصالات رزوه‌ای
۲۹۲	۱-۲- کاهش نیروهای متغیر در بارگذارهای تناوبی
۲۹۴	۲-۲- روشهای حذف یا کاهش تنش خمشی
۲۹۷	۳-۲- روشهای حذف یا کاهش تنش پیچشی
۲۹۹	۴-۲- توزیع بارگذاری روی دنده‌های رزوه
۳۰۱	۵-۲- کاربرد کمانک با شعاع مناسب
۳۰۳	۳- تثبیت اتصالات رزوه‌ای
۳۰۳	۱-۳- تثبیت مهره نسبت به پیچ-مهره یا پیچ دوسر رزوه
۳۱۸	۲-۳- تثبیت قطعات نسبت به یکی از قطعات اتصالات
۳۲۵	۳-۳- تثبیت همزمان چند مهره و پیچ
۳۲۷	فصل هفتم- طراحی تکیه گاه قطعات و مجموعه‌های چرخان
۳۲۸	۱- مفاهیم کلی
۳۳۲	۲- انواع یاتاقانهای بکار رفته در موتورهای الکتریکی
۳۴۰	۳- انتخاب یاتاقانها
۳۴۲	۴- سازه تکیه گاه یاتاقان غلتشی و نحوه نصب آن
۳۴۳	۱-۴- نصب محور روی دو یاتاقان ساچمه‌ای
۳۴۶	۲-۴- نصب محور روی دو یاتاقان ساچمه‌ای با تثبیت محوری
۳۴۷	۳-۴- نصب محور روی یاتاقانهای ساچمه‌ای تکیه گاهی- پایه‌ای یا فائدهای غلتکی تکیه گاهی
۳۶۳	۴-۴- نصب محور روی دو یاتاقان غلتکی
۳۶۶	۵-۴- نصب محور روی دو یاتاقان غلتکی با تثبیت حرکت محوری توسط یاتاقان ساچمه‌ای
۳۶۹	فصل هشتم- روشهای بهینه‌سازی سازه موتور
۳۷۰	۱- افزایش استحکام خستگی
۳۷۰	۱-۱- تغییر مساحت مقطع بحرانی قطعه
۳۷۲	۲-۱- کاهش ضریب تمرکز تنش
۳۸۴	۳-۱- تغییر پارامترهای سیکل بارگذاری و ایجاد تنشهای اولیه

- ۳۸۷ ۴-۱- تبدیل تنشهای اضافی
- ۳۸۹ ۵-۱- کاهش دامنه تنشها در حالت تشدید سازه
- ۳۹۴ ۶-۱- تامین صلیبیت لازم
- ۳۹۶ ۷-۱- انتخاب مواد مناسب
- ۳۹۹ ۸-۱- جابجائی مناطق پرتنش
- ۴۰۲ ۹-۱- انتخاب فناوری مناسب
- ۴۰۳ ۲- روشهای کاهش یا حذف تنشهای حرارتی
- ۴۰۶ ۲-۱- کاهش گرادیان دما
- ۴۱۰ ۲-۲- ایجاد تنشهای اولیه پیش بار
- ۴۱۳ ۲-۳- تغییر صلیبیت اجزاء بالابالات
- ۴۱۸ ۲-۴- تامین انبساط آزاد
- ۴۲۵ ۲-۵- انتخاب مواد با ضرایب انبساط حجمی مختلف
- ۴۲۷ مراجع

سخنی با خوانندگان

با توجه به سوابق و تجربیات خود در زمینه طراحی سازه و اجزاء موتورهای توربین گاز هوایی بارها با مشکل کمبود منابع کامل و مفید مواجه بوده‌ام. این مساله از آنجا نشأت می‌گرفت که در منابع و کتب موجود که اغلب غربی هستند مطالب عمدتاً در سطح دانشگاهی و بصورت کلی عنوان شده و هنگام کاربرد عملی، طراحان را با مشکل مواجه می‌نماید.

از طرف دیگر از آنجائیکه فقدان دروس مربوط به سازه موتورهای هوایی در دانشگاههای کشور باعث شده تا نیروی انسانی لازم در زمینه‌های مورد نظر دفاتر طراحی تربیت نشده و به بسیاری از ولات مطرح در زمینه طراحی سازه موتورهای توربین گاز هوایی حتی در سطوح ابتدائی با خرابی مواجه شده و لذا چنانچه امیدوار باشیم این امر در آینده نه چندان دور اتفاق بیفتد، باز هم جای منابع و مآخذی که بطور عمیق و کاربردی به پردازش این موضوعات در طراحی سازه اقدام نموده‌اند خالی است.

این موضوع انگیزه بار مناجی بود تا علیرغم مشغله کاری بنده را مجاب کند با تحمل سختیهای این مسیر اقدام به چاپ و گردآوری مطالب و جمع‌بندی و ارائه آنها در قالب کتاب موجود نمایم. با بررسیهای انجام شده و توجه به این مطلب که کتب و مراجع روسی بدلیل سبک نگرش کامل و پرداختن به جزئی‌ترین مسائل که اتفاقاً جزو مهمترین مسائل نیز محسوب می‌شوند (و در این مورد همواره نسبت به مراجع مشابه غربی برترهای فراوانی دارند) سعی در بازگوش تجربیات مولفینی را دارند که طی سالها تدریس در دانشگاه و انستیتوهای هوافضای روسیه و با انجام تستهای فراوان بدان دست یافته‌اند، کتابی با عنوان اصلی «طراحی اجزاء قطعات و مجموعه‌های موتورهای هوایی» نوشته دکتر یو. ام. نیکیتین بعنوان «استاندارد» اصلی این نگارش مورد نظر قرار گرفت. با بررسیهای انجام شده جهت نیل به منظور فوق کتاب مذکور تحت ترجمه قرار گرفت و طی زمانی بیش از چهار سال و اندی این مهم انجام شد. طول مدت زمان این امکان را فراهم آورد تا علاوه بر پیرایش کتاب اصلی از منابع و مراجع دیگری جهت تکمیل برخی مطالب بجا مانده استفاده شده و مهمتر آنکه دیدگاههای ناشی از تجربیات بدست آمده طی این مدت به آنها اضافه شود.

گرچه سال چاپ کتاب مزبور به سال ۱۹۶۸ میلادی باز می‌گردد ولی از آنجائیکه طراحی و ساخت اغلب موتورهای نظامی کشور (غربی و شرقی) مربوط به آن زمان و حتی قبل از آن می‌باشد (مثلاً موتور J85 که مربوط به هواپیمای F-5 است، یا موتور TF-30 که روی هواپیمای F-14 نصب شده است) و همچنین بدلیل آنکه اصول طراحی سازه موتور در طی سالهای اخیر

بدون تغییر مانده (گواه این مطلب آن است که این کتاب هنوز هم بعنوان یکی از کتابهای درسی در تدریس مبانی طراحی سازه در دپارتمان سازه موتورهای هوائی دانشگاههای روسیه و اوکراین مورد استفاده قرار می‌گیرد) و طراحان همواره سعی می‌کنند تا در طراحی یک موتور جدید حداکثر استفاده را از سازه موتورهای قبلی که طی سالیان متمادی آزمایش و بهینه شده‌اند و اصطلاحاً جواب خود را پس داده‌اند، بنمایند، لذا هیچ خللی به موضوع وارد نمی‌گردد. این مطلب به تجربه، بارها و بارها با مقایسه موتورهای جدیدتر بنحو شگفت‌آوری مورد تأیید قرار گرفت.

در تألیف کتاب حاضر سعی شده تا حد امکان توضیحات ارائه شده منطبق بر مثالهای واقعی در مورد موتورهای موجود در صنایع هوائی باشند. گرچه موضوع اصلی این کتاب در مورد موتورهای گاز توربین هوائی است ولی گاهی از برخی دیگر از موتورهای هوائی نظیر پیستونی و سوخت مایع هم مثالهای مناسبی به نظر آورده شده است. اینجانب بر آنم تا در جهت تکمیل و غنای بیشتر مطالب تا حد امکان از مثالها و موازات مشابه استفاده نموده و مطالب عنوان شده را جهت کاربرد بیشتر آنها در صنعت هوائی گسترش داده‌ام.

همچنین با توجه به نتایج حاصل از تحقيقاتی سالهای اخير در زمینه نشست‌بندها، بهینه‌سازیهای استحکامی و غیره سعی شده تا آنجا که ممکن بوده نمونه‌های بهینه و کاربردی انتخاب و جهت غنای مطالب کتاب در آن گنجانده شده است.

در پایان با امید به آنکه این کار ناچیز مورد توجه جامعه دانشگاهیان و مهندسين کشور قرار گرفته و گام موثری در جهت شناخت ابعاد دیگری از فرآیند طراحی موتورهای هوائی در جهت کم کردن فاصله علمی و تکنولوژیکی کشور با سایر صاحبان علم و فن هوائی در دنیا باشد، از خوانندگان محترم تقاضا دارم اینجانب را از نظرات و انتقادات سازنده خود بی‌مهره بازند.

مقدمه

تاریخ علوم هوانوردی نشان می‌دهد که توسعه موتورهای توربین گاز بعنوان پیشرانه هواپیماها بحدی سریع بوده است که قبل از سالهای منتهی به ۱۹۵۰ میلادی بسختی می‌توان افراد زیادی را نام برد که در مورد روش رانش هواپیما با استفاده از این وسیله شنیده باشند.

در سال ۱۹۱۳ یک مهندس فرانسوی بنام رنه لورین^۱ طرح الگوواری از یک پیشرانه جت مطرح نمود که شباهت زیادی به موتورهای رم جت مدرن امروزی داشت. ولی بدلیل آنکه در آن زمان هنوز مواد مناسب برای تحمل دماهای بالا بحد کافی شناخته نشده بود و از طرف دیگر کاربرد این نوع پیشرانه‌ها در سرعتهای پائین مربوط به هواپیماهای آن دوران از نظر عملکردی کارائی^۲ نداشت، لذا امکان ساخت یا کاربرد آنها را غیر ممکن می‌نمود.

اولین موتورهای توربین گاز هوانی بطور مستقل توسط سه کشور شوروی سابق، انگلستان و آلمان طراحی شد. در سال ۱۹۲۵ نوشتاری از دانشمند روسی دکتر بوریس استچکین^۳ در مورد تئوری موتورهای هوا تنفس^۴ منتشر شد. سپس در سال ۱۹۳۰ فرانک ویتل^۴ انگلیسی اولین ابداع خود را در مورد کاربرد موتور توربین گاز بعنوان پیشرانه جت عرضه نمود و در سال ۱۹۳۷ اولین تست استاتیکی آن را انجام داد. ولی تنها ۱۱ سال بعد بود که او موفق شد اولین پرواز آزمایشی را با این موتور بانجام رساند. در سال ۱۹۳۷ مهندس اوکرائینی بنام آرhip لیولکا^۵ از انستیتوی هوانی خارکوف^۶ ایده موتور توربوفن را ارائه نمود. وی در سال ۱۹۳۹ بعنوان مهندس ارشد موتور توربوجت TR-1 منصوب شد و این مصادف با زمانی بود که ویتل موتور NIN-1 را طراحی نمود. پس از مدتی ایالات متحده آمریکا امتیاز ساخت این موتور را از انگلستان خریداری کرده و این آغازی شد برای طراحی و ساخت موتورهای J35 و J7^۷ در آمریکا. موتور فرانک ویتل بعدها همواره بعنوان پایه و اساس موتورهای توربین گاز مد نظر قرار گرفت. موتورهای نظیر

۱-Rene Lorin

۲-Borys Stechkyn

۳-Air-Breathing Engines

۴-Frank Whittle

۵-Arhip Lyulka

۶-Kharkov Aviation Institute (KhAI)

رولز-رویس ولند، درونت، نین و دارت^۱، از موتورهای درونت و نین بعنوان موتورهای توربوجت در هواپیماهای نظامی استفاده شد و موتور دارت بصورت توربوپراپ روی هواپیمای معروف ویکرز ویسکونت^۲ نصب شد. گرچه بعدها موتورهای دیگری با نامهای دو محور، سه محور، کنارگذر، فن داخل کانال، فن بدون کانال و ملخ-فن^۳ در صنعت هوائی توسعه یافتند، ولی پایه تمامی آنها بنحو گریز ناپذیری بر موتور ویتل بنا شده است. همین وضعیت برای موتور لیولکا هم اتفاق افتاد و هم اکنون بعنوان پایه موتورهای توربوفن میان پرواز و دور پرواز^۴ بکار برده می شود. اما نهایتاً این آسانها بودند که توانستند اولین هواپیمای مجهز به موتور توربوجت خود را در آگوست سال ۱۹۴۳ با موفقیت به پرواز درآورند. اسم این جنگنده Me-262 با موتور JUMO-004 بود که توسط مهندس فون آهاین^۵ طراحی شده بود. وی موفق شده بود در سال ۱۹۳۹ اولین پرواز سایشی را با پیشران توربین گاز انجام دهد. البته در همین سال موتور توربین گاز زمینی با توان 4-MW به توان قوای حرکت ایستگاه مولد برق توسط شرکت سوئیسی نوشاتل^۶ معرفی شد.

موتورهای ساخته شده تا امروز را می توان بر اساس مشخصات اصلی آنها به پنج گروه کلی یا اصطلاحاً "نسل" تقسیم نمود. در حال حاضر جبهه اروپا و کشور آمریکا تنها کشورهایی هستند که به تکنولوژی ساخت موتورهای نسل پنجم دست یافته و موتورهای EJ200 و F119 را در دست بهره برداری دارند. البته کشور روسیه نیز با توجه به توانمندیهای بالقوه خود در صدد وارد شدن به این عرصه و تولید این نسل از موتورها می باشد.

ظاهر موتورهای جت گرچه تفاوت های بسیاری با موتورهای پیستون دارد ولی هر دو از قوانین مشابهی تبعیت می کنند. علیرغم آنکه امروزه لفظ پیشران جت بصورت متداول با موتور توربین گاز پیوند یافته است اما انواع دیگری از موتورهای پیشران جت وجود دارند که از آن بین می توان

۱-Rolls-Royce Welland, Derwent, Nene, Dart

۲-Vickers Viscount

۳-Twin-Spool, Triple Spool, By-Pass, Ducted Fan, Unducted Fan, Propfan

۴-Mean- and Long-Distance

۵-von Ohine

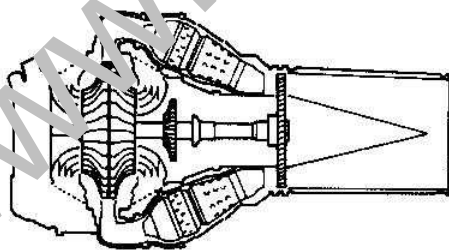
۶-Neuchatel

از موتور رم جت، پالس جت، راکت، توربو-رم جت و توربو-راکت نام برد. در این کتاب هم منظور از پیشرانه جت، موتورهای توربین گاز هستند.

اصول کار موتورهای توربین گاز هوایی همگی بر پایه افزایش اندازه حرکت هوای ورودی به آنها بنا شده است. در حالیکه در دسته‌ای از این موتورها با نام "توربوجت"، افزایش سرعت جریان خروجی نقش قالب را در تغییر اندازه حرکت ایفا می‌کند، در گروه دیگر که به موتورهای "توربوپراپ" مشهورند، مقدار جرم هوایی که توسط موتور جابجا می‌شود عامل اصلی در ایجاد نیروی پیشرانش است. در دسته سوم موتورها که از تلفیق هر دو روش فوق به نسبت‌های مختلف استفاده شده، اساس پیدایش موتورهای توربوجت با کنارگذر^۱ یا همان موتورهای "توربوفن" شده است. در شاخه‌ای از موتورهای اخیر که کاربرد نظامی دارند برای رسیدن به سرعت پرواز بالاتر، نسبت کنارگذر که مشخص کننده جرم هوای جابجا شده است در محدوده (۱-۲) در نظر گرفته می‌شود. از این موتورها هم موتورهای با ضریب کنارگذر پائین^۲ نام برده می‌شود. در شاخه دیگری از موتورهای توربین د کاربر فراوانی در هواپیماهای تجاری و مسافربری دارند و به موتورهای توربوفن با ضریب کنارگذر بالا^۳ موسومند، نسبت هوای کنارگذر به هوای گذرنده از داخل موتور به بیش از (۸-۱۰) بالغ می‌شود.

برای آشنائی بیشتر در شکل‌های زیر انواع مختلف موتورهای توربین گاز هوایی آورده شده‌اند

[۱]

شکل ۱- موتور توربوجت یک مرحله‌ای گریز از مرکز با دو ورودی هوا و توربین محوری

۱-By-Pass Turbojet (Turbofan)

۲-Low By-Pass Ratio Turbofan

۳-High By-Pass Turbofan